

Del andre Steder i Vendsyssel, at vi bagefter have maattet bevilge betydelige Summer til Vedligeholdelse af forholdsvis ny Kirker, saa vil det forstaas, at Udvalget ikke har Lyst til at give flere Penge til, at Kirken kan faa et Taarn og derved blive endnu usolidere, end den er i Forvejen. Det er saa noget nær den daarlige Begrundelse, man kunde give, at man vil bygge den højere og derved gøre Sandsynligheden for, at vi senere skulle skyde til Vedligeholdelsen, saa meget større.

Maa jeg foranlediget ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) sige, at dette ikke er noget nyt, at man skulde se at faa nogle af de mest rolige aandssvage anbragte paa andre Pladser, men jeg har forstaaet, at man ogsaa fra Institutionens og fra Ministerens Side stadig har haft Opmærksomheden henvendt derpaa, og at der har været gjort, hvad der kunde gøres i saa Henseende (*Dinesen*: Ikke tilstrækkeligt!) Ja, det kan der tvivstes om; hvorvidt det er tilstrækkeligt eller ikke, tør jeg ikke have nogen Mening om, men naar der er forlangt Penge dertil, har Rigsdagen ogsaa bevilget dem, i den Henseende er der ikke noget som helst at bebrejde den. Skønt jeg altsaa sympatiserer med det ærede Medlems Tanke, at man skal anbringe saa mange som muligt i privat Pleje, som vi kalde det, og gerne skulde være med til at anbefale de i saa Henseende fornødne Bevillinger, tør jeg ikke være med til, som det ærede Medlem, at opfordre Ministeren til ikke at gøre noget i Retning af at begynde paa den næste Anstalt. Thi selv om man gaar endnu videre med Hensyn til Anbringelsen af Patienter i privat Pleje, skal det nok vise sig efter den Stigning, der har været, at det vil være altfor farligt at vente, indtil vi have en ny Ekspektanceliste paa 4—500 Stykker, thi saa gaar der atter nogle Aar, inden vi kunne anbringe dem.

Endelig vil jeg sige om Flertallets Stilling overfor Mindretallets Forslag om at nægte 20,000 Kr. til det kirkelige Udvalg, at for det første er det, som ogsaa den højtærede Minister har oplyst, og som det fremgaar af Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, saaledes at det Beløb, man har til Raadighed, ikke slaar til, idet det kirkelige Udvalgs Arbejde ikke kan blive færdigt inden 1. April, men dernæst er det jo saaledes, at det i Loven er forudsat, at det kirkelige Udvalg skal kunne sammenkaldes indtil 1910, hvis ikke der forinden vedtages en Lov om Kirkens Forfatning. Men naar Udvalget, da

Ministeren har foreslaaet et Beløb paa 20,000 Kr., og da det er oplyst, at det kirkelige Udvalg ikke bliver færdigt, har ment at kunne følge Ministeren og ikke Mindretallet, maa det ingenlunde forstaas som en Opfordring til Ministeren til at gøre mere Brug af det kirkelige Udvalg end højst nødvendigt. Jeg hører selv personligt til dem — og jeg tror, at jeg i saa Henseende dristigt kan tale paa Udvalgets Flertals Vegne —, der ikke have saadan større Tillid til de Resultater, som kunne naas gennem det kirkelige Udvalgs Arbejde, men det er en Selvfølge, at det, de have faaet i Arbejde, skulde de have Lov at gøre færdigt. Hvorvidt der kan komme Spørgsmaal frem, om hvilke man fra — jeg vil helst sige — Lovgivningsmagts Side vil fremsætte Ønske om at høre det kirkelige Udvalgs Mening, ved jeg jo ikke, men i saa Henseende vil det jo heller ikke kunne skade, at der staar en Bevilling, saa at det kan lade sig gøre. Men jeg skal for mit eget, og jeg tror ogsaa for Udvalgets Vedkommende, sige, at vi ville ikke være med til at opfordre Ministeren til at sammenkalde det kirkelige Udvalg for at høre det om ny Spørgsmaal, lige saa lidt som vi selv ville være med til at rejse Spørgsmaal, der skulde indannes for det kirkelige Udvalg. Jeg tror ikke, at det for os, der ønske en frisindet Udvikling af det kirkelige Styre i Landet, efter hvad der hidtil er naaet af det kirkelige Udvalgs Arbejde, vil være nogen Fordel, om vi i ret mange Tilfælde skulde gaa til at indhente Erklæringer fra det kirkelige Udvalg. Jeg har fundet Anledning til utrykkelig at gøre opmærksom herpaa, for at der ingen Misforstaaelse skal opstaa af, at vi anbefale at stemme imod Mindretallets Ændring. Det er ikke og maa ikke forstaas som en Opfordring til at gøre Brug af det kirkelige Udvalg, men betyder kun, at det skal have Lov til at gøre sig færdigt, og at der ogsaa skal være en Adgang til, hvis det fra Lovgivningens Side maatte ønskes, at indhente Erklæringer fra det.

Bluhme: Jeg er meget glad ved den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører, thi det var netop i Anledning af dette Ændringsforslag, jeg har begæret Ordet. Det henholder sig til Loven af 15de Maj 1903, men deri staar der ikke, at det kirkelige Udvalg skal træde sammen; det beror paa Ministeren, om der er Brug for det. Og hvis denne Bevilling skulde blive givet Ministeren, kan jeg ikke nægte,